

[Guldberg.]

dette. Jeg synes ikke, det er en fornuftig fremgangsmåde, og jeg kan sige for mit eget vedkommende, at det vil føre til, at jeg til enhver tid vil bestræbe mig for, når jeg kommer i den situation, at vente med at stille mine ændringsforslag til så sent som muligt. Det er ikke nogen praktisk måde at arbejde på i udvalget.

Jeg er overbevist om, og jeg skal sige det her, at når vi ikke er kommet videre med det indkomstbegreb, som alle kommer til at acceptere — ikke lige nøjagtig det, vi foreslår, men alle kommer til at acceptere det princip — at når vi ikke er kommet længere, så har det altså været på grund af en for mig i øvrigt ufatteligt manglende vilje. Vi har haft så lang tid til det, og først da vi selv begyndte at formulere noget, er vi kommet nogen vegne.

Jeg vil gerne sige, at alle de argumenter, der er kommet imod det af os stillede forslag, er meget gode, men de har alle sammen den ulykkelige fejl, at de til enhver tid vil kunne gentages og blive argumenter imod det, som man selv kommer til at indføre, og det gælder, hvad enten man kalder det samtidighedsskat eller kildeskat. Så vidt jeg ved, skal vi også have selvangivelser ved kildeskatten, og så får vi også det problem.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge debatten, jeg skal kun sige, at hr. Hastrup i sin kritik af vort ændringsforslag var inde på en for mig helt ny tanke, som jeg ikke tror var alvorlig ment, nemlig at man også kunne anlægge det synspunkt, at man skulle trække renter af gæld i fast ejendom fra, inden man beregnede indkomsten. Det skulle altså nærmest betyde, at vi skulle trække huslejen fra, inden vi skal beregne boligstøtten. Det kan vist ikke være alvorlig ment. En af fejlene i den ordning, vi har — og den fjerner vi jo nok — er faktisk, at folk, der bor til leje og har et sommerhus med underskud, får højere boligstøtte af den grund. Det er ikke sådan ligefrem en særlig hensigtsmæssig ordning.

Så vil jeg gerne til sidst sige til hr. Kai Moltke, at jeg lyttede med meget stor interesse til hr. Kai Moltkes indlæg, og jeg synes faktisk — selv om det nu kan være, der er nogen, der er lidt ked af, at vi har stillet disse ændringsforslag; det har jo i hvert tilfælde også forlænget debatten —

at det i hvert fald har haft den ene interessante virkning, at jeg egentlig synes, man har lov til at spørge: hvad vil hr. Kai Moltke egentlig? Vi fik en lang kritik — på mange punkter en kritik, som jeg er enig i — af flertalsforslaget. Vi har fra venstres side prøvet at stille et alternativ op, og det blev kritiseret nogenlunde lige så stærkt. Det eneste, vi ikke har fået, er så et standpunkt eller et synspunkt eller noget konstruktivt fra socialistisk folkepartis side. Selv i et sådant spørgsmål, som vi er helt enige om, hvor venstre netop har stillet et ændringsforslag, der betyder, at maksimumsgrænsen på de 15 pct. ikke gælder, men bliver erstattet af en på 20 pct. — det er en bestemmelse, der rammer alle de unge, der skal sætte bo, inden de har børn, og i det nye byggeri — selv på det punkt har vi altså ikke set andet end kritik, men det er måske muligt for hr. Kai Moltke at forklare mig, hvad SF vil lave i stedet for. Vi har i hvert fald gjort vort bedste for at lægge noget på bordet; vi håber, at der er nogle, der vil støtte os, og bliver det forkastet, vil vi i hvert fald alligevel medvirke til den samlede ordning.

Kai Moltke: Ja, lige til hr. Guldbergs spørgsmål her: hvad vil vi egentlig? Vi vil ikke have en boligsikringsordning byggende på beregnede indtægter ud i fremtiden. Så hellere prøve på at få en eller anden indkomstopgørelse med forrige år som grundlag, en slags reduceret bruttoindtægt. Med hensyn til de 20 pct., som man ønsker forhøjet til anvendelse for unge mennesker, der flytter ind, ved hr. Guldberg jo lige så godt som jeg, at vi i udvalget var fuldstændig enige om, at denne 15 pct.s grænse var for lav, og det påtalte jeg jo netop i mit indlæg her.

Til boligministeren skal jeg kun sige om paragrafferne 60-62 i lov om boligbyggeri, at der er jo her en beregnet skala, som under normale forhold havde betydet en aftrapning af 2 kr. i stedet for 4 kr., og så er der jo altså en, lad os sige fuldmagtsparagraf til boligministeren i mellemtiden, hvis „ejendommenes økonomi forbedres“ — efter de oversigter, vi har haft; det er da ikke noget væsentligt — „eller kan forbedres ved omprioritering“ — jeg tror ikke, nogen ønsker omprioritering i de sociale boligselskaber